

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.146 van 1 juli 2003
in de zaak A. 127.577/X-11.135.**

In zake :

1. Marc VERTONGEN,
 2. Ulrike KUNZE,
- die woonplaats kiezen bij
Advocaten M.E. STORME en I. ROGIERS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Verenigingstraat 28

tegen :

1. het Vlaams Gewest,
dat woonplaats kiest bij
de Advocatenassociatie BUTENAERTS en
VAN GEETERUYEN,
kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
Leopold II-laan 180,
2. de gemeente MACHELEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Ph. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN,
Tiensesteenweg 271.

Tussenkommende partij :

de n.v. MAKRO ZELFBEDIENINGSGROOTHANDEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. BOUCKAERT en J. GORIS,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

DE RAAD VAN STATE, Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VERTONGEN en Ulrike KUNZE op 2 oktober 2002 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

- 1° het besluit van 18 juli 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke ordening houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 12 "bedrijvenzone Viaduct" genaamd van de gemeente Machelen, bestaande uit een plan van de bestaande toestand en een bestemmingsplan met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften (bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 augustus 2002);

2° het besluit van 18 juli 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke ordening houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 11 + 8 "bedrijvenzone Kerklaan" genaamd van de gemeente Machelen, als volledige herziening en uitbreiding van het bijzonder plan van aanleg nr. 8 "Nijverheidszone Rittwegerlaan -Woluwelaan", bestaande uit een plan van de bestaande toestand en een bestemmingsplan met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften (bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 augustus 2002),
"onder verbeurte van een dwangsom ten bedrage van 25.000 euro per dag van niet respectering van het tussen te komen schorsingsarrest";

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 mei 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M.E. STORME, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat S. VAN GEETERUYEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat Ph. DECLERCQ, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat de n.v. MAKRO ZELFBEDIENINGSGROOT-HANDEL met een verzoekschrift van 13 november 2002 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen; dat de ter terechtzitting door de verzoekende partijen gevoerde argumentatie om het verzoek tot tussenkomst af te wijzen bij gebrek aan rechtmatig belang, m.n. omdat de uitbating van de n.v. MAKRO strijdig is met de gewestplannen en omdat de n.v. MAKRO het gewestplan voor de Raad aanvecht waarop ze zich thans in voorliggende procedure beroept, geen afbreuk doet aan haar belang bij de tussenkomst in deze vordering; dat dit immers dient te worden beoordeeld voortgaande op de bestaande rechtstoestand van haar eigendom en niet op de wettigheid van die toestand;

Overwegende dat de verzoekende partijen ter terechtzitting afstand doen van hun vordering in zoverre die is gericht tegen het besluit van 18 juli 2002 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke ordening houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg nr. 11 + 8 "bedrijvenzone Kerklaan" genaamd van de gemeente Machelen, als volledige herziening en uitbreiding van het bijzonder plan van aanleg nr. 8 "Nijverheidszone Rittwegerlaan -Woluwelaan", bestaande uit een plan van de bestaande toestand en een bestemmingsplan met bijhorende stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de verzoekende partijen een "nota" neerleggen alsook aanvullende stukken; dat dergelijke nota niet is voorzien in het procedurereglement betreffende de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging; dat zij daarom uit de debatten wordt geweerd; dat ook het overleggen van bijkomende stukken niet is voorzien in het voornoemd procedurereglement; dat derhalve ook de bij de "nota" gevoegde stukken die op het eerste gezicht geen betrekking hebben op een aangelegenheid die desgevallend toch ambtshalve door de Raad van State zou moeten worden onderzocht, uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat de eerste verwerende partij de onontvankelijkheid van het verzoekschrift opwerpt; dat verder de tweede verwerende partij het belang van de verzoekende partijen bij de vordering betwist; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en uitspraak over deze excepties alleen nodig is indien zou komen

vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, de verzoekende partijen in hun uiteenzetting over "de feiten die het bevelen van de schorsing verantwoorden", vier feiten onderscheiden die het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat ze vooreerst uiteenzetten dat het bijzonder plan van aanleg nr. 12 "hetwelk geen onteigeningsplan bevat (...) nochtans geen uitsluitel (geeft) of de gemeente al dan niet zal onteigenen voor de aanleg van een openbare weg of een ventweg of de uitbreiding van een bestaande openbare weg, namelijk de Woluwelaan"; dat zij stellen dat het plan in deze mogelijkheid voorziet - hetwelk ze vervolgens toelichten aan de hand van een aantal bepalingen uit de stedenbouwkundige voorschriften - "doch (dat dit) aan fluctuaties onderhevig (is) zoals blijkt uit voornoemde artikels van het BPA nr. 12 en de uitspraken van de burgemeester en de planoloog op de infoavond (...)", dat de mogelijkheid van

onteigening ofwel door inlijving of door inname, nochtans meer dan reëel is, dat bij uitvoering van de bestreden beslissing "door de voortuin en of door het salon en de eetplaats van verzoekers een ventweg (zal) lopen (...) of een tracé voor openbare vervoerssystemen (...), dat hierdoor het onroerend goed van verzoekers onbruikbaar (wordt) daar het voor meer dan de helft kan onteigend worden", dat " door de voorschriften van BPA nr. 12, meer bepaald art. 13.6, (...) het inrichten van het onroerend goed van verzoekers onmogelijk (wordt) gemaakt", dat "het onroerend goed van verzoekers (...) bij uitvoering van de beslissing van de minister waardeloos (wordt)"; dat zij ten tweede uiteenzetten wat volgt :

"2. Het BPA nr. 12 veroorzaakt bovendien totale uitdoving van het eigendom van verzoekers onder meer ingevolge toepassing van volgende artikels al dan niet samengelezen :

-art. 5 : Openbare wegen (pag. 4/ BPA 12);
(zone 5 op plan nr. 2) , hetwelk stelt :

5.4 Toegangen tot de Woluwelaan :

'Rechtstreekse toegangen vanuit de middenrijbaan van de Woluwelaan tot de aangrenzende percelen zijn niet toegelaten.

Deze percelen zullen dienen bediend te worden vanuit de ventweg, zoals vermeld in art. 6';

-art. 13.6 of de Afstand tot de kavelgrenzen BPA (...) ;
voorziet immers :

'De afstand tot de kavelgrenzen bedraagt minimaal vier meter indien het gebouw niet hoger is dan vier en een halve meter. In alle andere gevallen bedraagt zij minimaal acht meter';

Op de frontline van de Woluwelaan is hoogbouw (namelijk zes à zeven verdiepingen of met andere woorden hoger dan vier en een halve meter) voorzien waardoor de afstand tot de kavelgrenzen minimaal acht meter moet bedragen;

Bij afbraak van de villa nr. 35 op de Woluwelaan (waarvoor reeds tweemaal een aanvraag ingediend werd) en afbraak van de villa nr. 31 op de Woluwelaan (met als eigenaar de Heer August DE JONGH en medegerechtigden dewelke wenst te verkopen aan een immobiliënmakelaar indien tegemoetgekomen wordt aan zijn vraagprijs) en eventuele verkoop van de garage 'Machelen Motors' door zaakvoerder Guy AERTS, wordt dan ook de waarde van het eigendom van verzoekers door de voorschriften van het art. 13, 6° van het BPA nr. 12 nihil;

De breedte van het eigendom van verzoekers bedraagt 17,35 m. blijkens P.V. van meting dd. 09.11.2001 en is hoger dan vier en een halve meter derwijze dat ook zij een minimale afstand tot de kavelgrens van acht meter dienen te respecteren;

Van het eigendom van verzoekers rest, na eventuele afbraak van de woning, door de voorschriften van het BPA nr. 12 inzonderheid art. 13.6 nog slechts maximaal 1,35 m, voor bebouwing (mogelijkheid om een W.C. te bouwen) in de plaats van de huidig aangekochte woning;

Het perceel wordt onbruikbaar en aldus waardeloos;

Het eigendom van verzoekers wordt door de voorschriften van het BPA nr.12 geen vorm van pensioensparen maar wel een financiële aderlating die niet alleen ernstig is doch ook onmogelijk te herstellen ;

De enige dochter en erfgenaam van verzoekers, Juffr. Sarah VERTONGEN, zal door de voorschriften van het BPA nr. 12 en inzonderheid art. 13. 6 zelfs nooit het eigendom kunnen verkopen;

Eveneens werd nietigverklaring gevorderd onder het tweede van ernstige middelen aangehaald tot het bekomen van de nietigverklaring ;

3. Aanleunend bij het totale uitdovingsbeleid voorzien in de BPA 's. (zie supra 2) creëert het BPA nr. 12 een onrechtstreeks doch bijkomende vorm van uitdoving door middel van art. 21, 1° 'Woningen' (pag.24 / BPA nr. 12), hetwelk stipuleert :

- 'Art. 21 : Werken in strijd met de bepalingen van bovenstaande voorschriften :

'Art. 21.1 : "Woningen'

'Voor woningen gelden volgende bepalingen, doch uitsluitend indien zij hun woonfunctie behouden :

- onderhouds- en herstellingswerken zijn ten alle tijde toegelaten;
- verbeterings- en uitbreidingswerken ter verhoging van de woonkwaliteit van het gebouw zijn toegelaten in zoverre het volledig gerealiseerde volume van het gebouw en alle aanhorig heden niet meer dan 800 m³ bedraagt."

Vertaald naar de praktijk betekent dit dat bijv. :

- ingeval van vernieling van de woning van verzoekers door brand, wederopbouw door de stedenbouwkundige voorschriften van het BPA nr. 12 onmogelijk is en

- ingeval van ernstige beschadiging van de woning door afbraakwerken (zie de reeds ingediende aanvragen van VAN CANNEYT en ABRAHAM) - wat niet onvoorstelbaar of onrealistisch is - zal wederopbouw in het kader van de voorschriften van het BPA nr. 12 eveneens onmogelijk gemaakt worden ;

Het nadeel voor verzoekers is dan ook ernstig en moeilijk te herstellen, meer nog zelfs :

zonevremde woningen en bedrijven kunnen geregulariseerd worden, maar de woning van verzoekers, gelegen in een gebied voor stedelijke ontwikkeling, wordt door het BPA nr. 12 'Zonevremd' gemaakt met als enige bedoeling: uitdoving;

Art. 21, 1° laatste alinea creëert bovendien een blijvend en reëel ernstig en niet te herstellen nadeel voor verzoekers waarvan zodra de woonfunctie van de huizen ter plaatse ophoudt te bestaan alsdan de huidige plannen onverkort uitwerking zullen hebben;

In concreto betekent dit dat de bewoners ter plaatse opgejaagd blijven door projectontwikkelaars, die zullen trachten om de woningen in te kopen o.a. de villa Woluwelaan nr. 31 en de garage 'Machelen Motors';

Eénmaal dit gelukt, wordt bij de gemeente een slopingsvergunning aangevraagd en zal de woning onmiddellijk met de grond gelijk gemaakt worden";

dat zij tot slot doen gelden dat het BPA nr. 12 een grotere toename van het bouwvolume en van het aantal bouwlagen toelaat, alsook een grotere dichtheid van bebouwing, dat "ongetwijfeld bouwvergunningen zullen afgeleverd worden (...) voor bouwwerken die een maximale hoogte van 24 m tot de bovenkant van het dak en een maximale hoogte van 27 m tot de bovenkant van het dak van de technische verdieping (...) zullen hebben, wat een toenemende beschaduwing betekent, een totale inbreuk op de privacy en een volledige aantasting van het zicht"; dat zij "ten bewijze hiervan verwijzen (...) naar art. 10 en 13.3° omtrent de V/T-index", dat "welke berekening van de V/T-index zal toegepast worden op de verschillende zone's in het BPA nr. 12 (...) niet (wordt) gespecificeerd", dat "bijgevolg (...) deze dubieuze en tweeledige berekening van de V/T-index met zich mee(brengt) dat bij geen enkele

bouwaanvraag kan nagegaan worden of de minimale en maximale waarden van de V/T-index (...) wel gerespecteerd zullen worden", dat "deze dubieuze berekening van de V/T-index (...) in het voordeel (speelt) van de makelaars en kantoren, dewelke ongeremd het aantal bouwvolumes en bouwlagen kunnen laten toenemen naar eigen goeddunken en bevordert rechtsongelijkheid en rechtsonzekerheid", dat de "V/T-index van maximaal 1,2 te hoog is waar deze te veel bebouwing en te veel bouwlagen zal toelaten en de hoger beschreven nadelen ten overstaan van verzoekers met zich zal meebrengen"; dat ze verder betogen dat "de kwaliteit van de omgeving van verzoekers en van hun goed niet alleen afhangt van de gebouwen dewelke zullen opgericht worden op percelen onmiddellijk palend aan hun goed, doch eveneens van de gebouwen dewelke zullen opgericht worden op de percelen palend aan hun naburige percelen"; dat zij ter zake betogen wat volgt :

"Dat zo o.a. de inplanting van twee torens van meer dan 70 m. voorzien is, waarvan een toren in zone 15, zone gelegen achter zone 13, zone waarin het eigendom van verzoekers ligt;

Wat in concreto betekent meer bouwvolumes en 20 bovengrondse bouwlagen en wat hun namiddagzon en avondzon ontnemt;

Dat verzoekers van alle bezonning en privacy beroofd (zullen) worden;

Ten bewijze hiervan verwijzen verzoekers naar :

'Art 13.4 : hoogte van de gebouwen (...) :

"Ter hoogte van de gevellijn op het hoogste punt van het maaiveld gemeten, zal de afstand van het maaiveld tot de bovenkant van het dak, hoogstens vierentwintig meter bedragen. De hoogte van het gebouw is daar in ieder geval beperkt tot maximaal zes bovengrondse bouwlagen, onder de kroonlijst ter hoogte van de gevellijn op het hoogste punt van het maaiveld gemeten, zal de afstand van het maaiveld tot de bovenkant van het dak van de technische verdieping, hoogstens zevenentwintig meter bedragen";

Wat betreft het eigendom van verzoekers bedraagt de afstand van het maaiveld tot de nok van het dak ongeveer 13,60 m (zie coupe C/D van het plan van de architect);

De hoogte van het gebouw van verzoekers is beperkt tot twee bovengrondse bouwlagen onder de kroonlijst (ongeveer 7,32 m)

Het gebouw van verzoekers en de identieke villa nr. 31, eigendom van de Heer DE JONGH, zijn de hoogste gebouwen in zone 13, tussen de Beaulieustraat en de Nieuwbrugstraat (cfr. foto's) :

- Shurgard : een bovengrondse bouwlaag; (gebouwd door firma Verelst !)

- Villa nr. 35 op de Woluwelaan : een bovengrondse bouwlaag;

- Villa's nr. 31 en 33 op de Woluwelaan: twee bovengrondse bouwlagen;

- Garage Machelen Motors op de Woluwelaan: een bovengrondse bouwlaag;

Door de hogere concentratie van bebouwing en de toename van het aantal bouwlagen en meer specifiek van een meer dan zeven tig meter hoge toren is het nadeel voor verzoekers dan ook ernstig en moeilijk te herstellen;"

Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn rechtstreekse oorzaak moet vinden in de aangevochten beslissing; dat het aan verzoekende partijen toekomt concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit

kan blijken dat zulks het geval is; dat ter zake vage en algemene beweringen die niet worden gestaafd door concrete gegevens eigen aan de zaak zelf op zich niet volstaan; dat, wat de mogelijkheid tot onteigening betreft, het eerste bestreden besluit geen onteigeningsplan bevat; dat daargelaten of deze mogelijkheid tot onteigening de vereiste ernst vertoont en moeilijk te herstellen is, dit nadeel zijn eigenlijke en rechtstreekse oorzaak niet vindt in de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, maar in de tenuitvoerlegging van een eventueel nog tussen te komen beslissing of machtiging tot onteigening; dat bovendien deze mogelijkheid tot onteigening pas kan als de justitiële rechter de onteigening zal hebben toegestaan; dat die justitiële rechter die onteigening slechts kan uitspreken en de provisionele vergoeding slechts kan bepalen nadat hij het onteigeningsbesluit of het besluit dat de machtiging tot onteigening verleent zowel op zijn interne als op zijn externe wettigheid heeft getoetst; dat het Arbitragehof onder meer in zijn arrest nr. 51/95 van 22 juni 1995 en in zijn eerdere arresten waarnaar het in dat arrest verwijst, de wettigheidscontrole door de burgerlijke rechter evenwaardig heeft bevonden aan de wettigheidscontrole door de Raad van State; dat de verzoekende partijen de wettigheidsbezwaren die zij in voorkomend geval aanvoeren nog kunnen doen gelden voor de justitiële rechter, dat deze erover uitspraak zal moeten doen en dat, indien zij gegrond worden bevonden, het risico van de mogelijkheid tot onteigening alsnog afgewend zal kunnen worden; dat het nadeel uiteengezet betreffende de "totale uitdoving van het eigendom van verzoekers" zoals het te dezen is uiteengezet door de verzoekende partijen in de vordering tot schorsing, in wezen neerkomt op een financieel nadeel; dat een financieel nadeel in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat de verzoekende partijen geen concrete en precieze gegevens bijbrengen waaruit zou kunnen blijken dat dit in casu wel het geval zal zijn; dat hetzelfde geldt inzake het nadeel betrokken op de hierbij "aanleunend(e)" "onrechtstreeks(e) doch bijkomende vorm van uitdoving door middel van art. 21, 1° Woningen"; dat de verzoekende partijen bovendien niet doen blijken dat dit nadeel de vereiste zekerheid vertoont; dat wat het nadeel betreft betrokken op het feit dat het "BPA nr. 12 (...) een grotere toename (toelaat) van het bouwvolume en het aantal bouwlagen in de onmiddellijke omgeving" alsook van een grotere dichtheid van bebouwing, de verzoekende partijen te dezen, ondanks het feit dat zij de vermeende nadelen die hieruit volgen, uiteenzetten over verschillende bladzijden, hun betoog vrij hypothetisch en vaag houden en onvoldoende concrete gegevens of overtuigende argumenten eigen aan de zaak aanbrengen waaruit zou kunnen blijken dat de opgeworpen nadelen ernstig zijn, moeilijk te herstellen en voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing; dat met ter terechtzitting aangevoerde nieuwe feiten en argumenten geen rekening wordt

gehouden; dat derhalve de uiteenzetting van de verzoekende partijen geen concrete en precieze gegevens bevat waaruit blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen zoals bedoeld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen; dat hieruit eveneens volgt dat de vordering tot het horen opleggen van een dwangsom als accessorium dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. MAKRO ZELF-BEDIENINGSGROOTHANDEL in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De afstand wordt toegewezen voor wat de tweede bestreden vergunning betreft.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 5.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Artikel 6.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een juli 2003, door :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.